

MODLITWA RÓŻAŃCOWA:

Ponieważ nasze grupy sąsiedzkie po raz pierwszy zgromadziły się na modlitwę różańcową z okazji Nawiedzenia parafii przez Maryję w Znak Figury Fatimskiej dzisiaj w centrum naszego spotkania będzie właśnie ta modlitwa. Niech inspiracją do wzbudzenia intencji będzie usłyszane słowo i pragnienie nawrócenia.

Spontaniczne intencje uczestników

Odmawiamy Tajemnice Bolesne Różańca św.

3. POTRZEBNE NAWRÓCENIE I ODNOWA ŻYCIA

Uświadamiając sobie, że nie zawsze jesteśmy wierni pierwotnej miłości, Bożemu wezwaniu do gromadzenia się na wspólną modlitwę, słuchanie słowa i dzielenie się tym, jak Bóg w nas dzieła, zastanówmy się, co możemy zrobić, aby powrócić do tego, co przed laty dawało nam życie.

1. **Jakie konkretne kroki nawrócenia możemy podjąć, by powracać do pierwotnej miłości?**
2. **Jak zachęcić „nowych sąsiadów”, tych którzy nie zaczęli z nami drogi, do wejścia do Grup Sąsiedzkich?**

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

- ❑ Zobowiązania: podejmujemy zobowiązania indywidualne i wspólnotowe – razem określamy, co podejmiemy do następnego spotkania.
- ❑ Określenie daty spotkania

Modlitwa na zakończenie: Pieśń: Chwała Bogu Ojcu

1. Październik- Być chrześcijaninem, to w mocy Ducha Świętego ciągle na nowo powracać do pierwotnej miłości

➤ **Wprowadzenie**

Nasze kolejne spotkanie w tym roku swoją tematyką odsyła nas do tego, co wydarzyło się w lutym 1996 roku, kiedy to przeżywalismy nawiedzenie archidiecezji i parafii przez Matkę Bożą w znaku Figury Fatimskiej. To właśnie w naszej świątyni miało miejsce zawierzenie całej archidiecezji Matce Bożej. Ona zaprosiła nas do wspólnej modlitwy różańcowej w naszych klatkach, blokach, domach., otworzyła nasze drzwi i serca. To modlitewne spotkanie dało początek grupom sąsiedzkim, z których niektóre przetrwały do dzisiaj. Może wspomnianie tamtych wydarzeń pomoże nam powrócić do pierwotnej miłości, do odnowienia naszych grup i rozpoczęcia spotkań z nową gorliwością.

Prośmy, by Duch Święty pomagał nam nawracać się i z nowym entuzjazmem budować jedność.

Pieśń: Zjednoczeni w Duchu ...

1. SYTUACJA

Bóg przez Maryję zaprosił nas przed laty do tworzenia między nami więzów jedności poprzez spotkania w Grupach Sąsiedzkich. Parafianie odpowiedzieli na to zaproszenie bardzo gorliwie. Zaczęli się spotykać z sąsiadami, odmawiać wspólnie różaniec. Była to okazja, by się poznać porozmawiać o swoich troskach i radościach. Wiele osób mówi o pięknym doświadczeniu tego czasu, o relacjach, które zostały zawiązane. Jednak z czasem entuzjazm zaczął wygasać. Kiedy w ramach realizowanego programu w naszej parafii przeszliśmy do drugiego etapu zmieniła się również formuła spotkań. Zostały one oparte na konspektach z propozycją wspólnego rozważania

słowa Bożego i rozmawiania o tym, jak ono ma się do naszego życia. Dla wielu osób stało się to okazją do rezygnacji ze spotkań tłumacząc, że są za trudne. Dlatego też wiele Grup przestało się już spotykać. Na to miała wpływ także ogromna rotacja wiernych w parafii. Nowoprzybyli nie mając za sobą doświadczenia spotkań sąsiedzkich nie rozumieli ich idei i mimo zachęty płynącej od zaangażowanych nie odpowiadali na nią. Rodzący się opór sprawiał, że z czasem i ci którzy się spotykali tracili pierwotny entuzjazm i rezygnowali.

➤ Pytania

1. **Czego najbardziej żał, co zostało stracone przez to, że grupy przestały się spotykać, bądź jest w nich mało członków? (Podzielmy się wspomnieniami z pierwszych lat)**
2. **Jakie to niesie konsekwencje dla naszego życia i życia parafii?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

Podsumowanie:

Wiele trudności, które napotykamy na drodze za Chrystusem sprawia, że tracimy entuzjazm, gorliwość.

Wspominamy jednak często to, co było piękne, dobre, co stanowiło dla nas wartość. Teraz to wszystko może stać się dla nas impulsem do powracania do pierwotnej miłości, do odnajdywania na nowo wartości naszych spotkań z sąsiadami, dzielenia życia, budowania relacji.

2. ŚWIATŁO SŁOWA BOŻEGO I NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Dzisiejsze Słowo Boże z Nowego Testamentu jest jednocześnie ostrzeżeniem i zachętą dla tych, którzy odpowiedzieli na Boże wezwanie, ale później, na skutek różnych okoliczności, odeszli od pierwotnej miłości. Mówi też o tym, że zawsze jest dobry czas, by się nawrócić i wytrwać w podjętych dziełach, by osiągnąć doskonałość.

Ap 2,4-5 Ale mam przeciw tobie to, że odstąpiłeś od twej pierwotnej miłości.

Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i nawróć się, i pierwsze czyny podejmij! Jeśli zaś nie - przyjdę do ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli się nie nawrócisz.

Jk 1,4 Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków.

➤ Nauczanie Kościoła

PAPIEŻ FRANCISZEK - EVANGELII GAUDIUM 91-92. Ważnym wyzwaniem jest ukazanie, że rozwiązaniem nigdy nie jest ucieczka od osobistej i angażującej relacji z Bogiem, która jednocześnie angażuje nas wobec innych. Zdarza się to dzisiaj, gdy wierni starają się ukryć i zniknąć przed oczu innych, i gdy delikatnie uciekają z jednego miejsca w drugie, albo od jednego obowiązku do drugiego, bez nawiązywania głębokich i stałych więzi. To fałszywy środek zaradczy, powodujący chorobę ducha, a czasem i ciała. Trzeba pomóc w zrozumieniu, że jedyna droga polega na uczeniu się spotykania innych, przyjmując słuszną postawę, doceniając ich i przyjmując jako towarzyszy drogi, bez wewnętrznych oporów. Jeszcze lepiej nauczyć się odkrywania Jezusa w twarzach innych, w ich głosie, w ich prośbach. A także nauczyć się cierpieć, obejmując ukrzyżowanego Jezusa, gdy spotykamy się z niesprawiedliwą agresją lub niewdzięcznością, niestrudzenie wybierając braterstwo.

Na tym polega prawdziwe uzdrowienie, ponieważ sposób odnoszenia się do innych, który rzeczywiście nas uzdrawia, a nie osłabia, to mistyczne, kontemplatywne braterstwo, umiejące spoglądać na świętą wielkość bliźniego, odkryć Boga w każdym człowieku, znosić uciążliwości życia razem, trzymając się miłości Bożej, otworzyć serce na miłość Bożą, by szukać szczęścia innych, tak jak szuka go ich dobry Ojciec. Tu i teraz, a także tam, gdzie stanowią «małą trzódkę» (Łk 12, 32), uczniowie Pana są powołani do życia jako wspólnota, która byłaby solą ziemi i światłem świata (por. Mt 5, 13-16). Są powołani, by dać świadectwo o przynależności ewangelizującej zawsze w nowy sposób. Nie pozwólmy się okraść ze wspólnoty!

➤ Podzielmy się spostrzeżeniami

1. **Jakie konkretne wezwania odczytujemy z przeczytanych fragmentów Pisma świętego i nauczania Kościoła?**
2. **Jakie cechy powinniśmy pielęgnować, aby odpowiedzieć na te wezwania?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

Podsumowanie:

Teksty, które przed chwilą przeczytaliśmy są zaproszeniem do naszego nawrócenia, do powrotu do pierwotnej miłości, do odnowienia tego, co przez lata zaniedbaliśmy. By mogło się to dokonać potrzebna jest wytrwałość i świadomość, że potrzebujemy na tej drodze innych, potrzebujemy wspólnoty.